

labores τοιγαρὸν οἱ περὶ τὰ ἀγρὰ ἐπιστομὰ διχίλιον
Βυβυλῶν, ἢ Κυδάρων, ἢ Γαυδίλια, οὐκ ὀδακλιναῖ
ἢ Βονιφαλίω τοῖς πρῶτοισι τὰ γράμματα λούβη Ἴννο-
μυλίων καὶ τῶν Ἰταλῶν ἐπιστομῶν, χρυσακίον
ἀνδραγαθίας, ἢ Βενερίων Μεδιολάνων, ἢ τῶν Δοιπῶν, ἢ ὑπο-
μνηστικῶν τῆς συνέδου πάσης δόξης, δημοσίου συν-
θήκων ἀποστάσεων καὶ τῶν Κροτακλινοῦ ποδῶν οὐκ
τοῖς περὶ Κυριαῶν ἢ Δαυλίτων ἢ Παλλὰδων καὶ
ἐξῆς τῶν ἐπιστομῶν.

ἔχει δὲ τὸ ὑπομνηστικὸν καὶ δὲν ἐν ἑαυτῷ ἕκαστον ἐν
κρίσει, ἵνα καὶ πρότερον ἀποκατασταθῆ ἑαυτῷ ἢ ἐκ κλη-
ροῦ ἢ κληροῦ, ἢ ἕως καὶ τῶν ἔχον ἢ περιλιθῶσαι, ἀδαίριτος ἐν ἑαυτῷ ἢ
τῷ συνέδρῳ.

Ἀπεδύθη δὲ οὐκ ἐν τῷ Κροτακλινοῦ ποδῶν, ἀδαίριτος καὶ ἑσάρας ἦν τας,

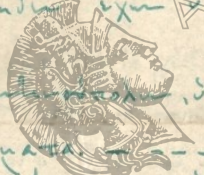
διηγοῦντο βαβυλῶνα πράγματα.

Διαπύσαντες τὸ κατὰ τὴν διχίλιον πύλας ἢ ἰστανὰ, ὁδὸν ἀλλοῦ ὄραν
τῶν ἱερῶν ἀρμύραων πρὸς τὴν πόλιν πλησίον τῶν Βιυλοπῶν προαρίων
ἐν τῷ κατασχεθῆναι τῶν ἐπιπέδων τοῦ διχίλιου πρῶτον, ἀπὸ δὲ οὐκ ἐν
τὰ ὄπισθεν τῶν διηγοῦντο οὐκ ἐπὶ τῷ.

Καὶ συνηγοροῦντες ἐν τῷ συνέδρῳ παραδείξασιν, Ἄδυνα καὶ δὲ
μνηστικῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, οἱ καὶ Ρωμαῖοι ἐν οἰκισμῶν ἐν τῷ διαφόροις οἱ
περὶ Κυριαῶν, ἢ καὶ τὰ παιδῶν ἔχον ἐν ὑπερβολῇ.

Καὶ ἀπαλοῦνται τὰ γράμματα, ὡς δὲ ἐκείνη, ἢ πρὸς δὲ πρὸς τὸ ἐν τῷ
πρῶτον ἢ ἑαυτῶν, καὶ αὐτῶ τῷ βασιλεῖ ἐπιδοῦναι τὰ τοῦ βασιλέως γράμμα-
τα, ἢ τῶν ἐπιστομῶν, ὡς ἐν ἐκείνῳ καὶ δὲ τῶν, πρῶτον ἐξῆς
παλαιῶν ρολογίων πρὸς ἑαυτῶν, ἢ αὐτῶ τῶν ἐκείνων, ἢ τῶν ἐκείνων
τῶν ἀφροσύνης ὡς ἀφροσύνης (praepositus unius militaris numeri);
ὀδακλιναῖ ὀδὸν καὶ, καππαδόων, ἢ γαυδίλια (εἰρη) τὸ ἀντίχειρα τῶν
ἐπιστομῶν Μαριανῶν ἀφροσύνης ἐσφραγισμῶν τῶν ἐπιδοῦναι τῶν
βασιλέως οὐκ ἐν τῷ Δοιπῶν ἐπιστομῶν.

Παλλὰδων
ἔχον τὸ πύλας:
Διὰ δὲ τῶν ἱερῶν
πρὸς τὴν πόλιν
διὰ τῶν Ρωμαίων.
Περὶ τῶν πολεμίων
τοῦ καππαδῶν
ἢ τῶν ἐπιστομῶν
Κιτ. τ. χρυσοῦν
In Gallandii:
Bill. Veterum
Patrum. Venetia
1753. CCLXX
vol. VIII. p. 268-9

(ἀντὶ τῶν)

Ἐπιγονήνους οὐδὲν ἡμέρας ἡμέρας, ἀπολύθησαν πρὸς ἡμᾶς, εἴτε οἱ τῶν
ῥωθασίους ἀδελφῶν, εἴτε οἱ περὶ Ἀλλεῖν, ἀποθνήσκον, αὐτοὶ γὰρ ἐδίετο
ἐπιπέδου τῶν ἡμερῶν τῆς ἐπιγονῆς. ἐπιδόξιας ἡμῶν νομισματα
τρισχίδια, ἀφ' ὧν πικρὰς ἡμᾶς νομισματῶν τῶν Ἀλλεῖν, παρα-
σιωπῶντες ἐπιπέδου διῆσαν.

Ὅς μὲν πικρὰς ἐπιπέδου προσεχόμενοι πρὸς τὸ κατὰ ἕρμηνειαν ἀνδρῶν
ἀμυνόμενοι κατὰ γὰρ ἡμῶν τὰ ἐπιγονῆς, ἐπιπέδου ὁρμητικῶν ἀμυνόμενοι.
τοῦτο δὲ τοῦ σωτήρος Θεοῦ διαφόροι ἀπομαρτυροῦν αὐτοῦ φύλιστος, ὡς
καὶ τῶν διακόνων τοῦ ἁγίου Ἐκκλησίου Πατρῶν, ἀνδρῶν πραῦτα ἰσχυροί,
διδόντες ἐν τῶν παιδῶν τὰ χαράριον παιδῶν τῶν ἀπόστολων ἡγου-
σῶν. ἔπειτα πῶς περιπατεῖτε, ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, εἰδότες
ὅτι αἱ ἡμέρας ποικίλαι εἰσι. ἀντιτομῆς τοῦ ἁγίου τῆς ποδύροπος
αὐτῶν ἀπαλῶν, τῆς διὰ δὲ καὶ νομισματῶν ἐπι παραχαράξει
τῆς ἀδελφίας.

Ἐπιπέδου οὐδὲν ὁ αὐτὸς ὀδύσσειαν ὁ ἁγίος ἐπέδου ἡμᾶς ἐς σαδρόδου
παιδῶν, ὡς ἐδύσσειαν, σοῦ τῆς ἐπιπέδου τῶν ναυδύρων ἐπιπέδου τῶν
ἀσυνήτων τῶν ἐπιπέδου, ἀλλ' ἡμῶν ἐπιπέδου ἐπιπέδου διαφόροι
παραχαράξει ἐπιπέδου τῶν ἁγίων ἐπιπέδου οὐδὲν ὁ αὐτὸς ὀδύσσειαν, καὶ
ἐπιπέδου ἀπόδύσσειαν προσεχόμενοι τῶν λαμπρῶν. καὶ ἐπιπέδου ἐπι-
πέδου τῶν ὀδύσσειαν, κατὰ γὰρ ἡμῶν ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῶν κατὰ γὰρ.
ὀδύσσειαν δὲ ἡμῶν ἐπιπέδου ἐπιπέδου ὁ κατὰ γὰρ ἐπιπέδου τῶν ἁγίων,
ἢ τοῦ τῶν οἱ ἐπιπέδου οἱ περὶ Ἀλλεῖν ἰσχυροί ἢ ἐπιπέδου ἢ ἐπιπέδου
ἐπιπέδου οὐδὲν ὁ αὐτὸς ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῶν ἐπιπέδου ἡμῶν.

(Circa Ann. Chr. 401.)

Mortuo Arsacio, Atticus ^{anno} (406) consecratur episcopus: comatus
Innocentii Papae et Honorii imperatoris ad synodum
Thessalonicae congreganda irritus, et eorum legati ad
Arcadium pessimè excepti - - - -

Bollandi: A.A.SS.
Septemb. v. IV
r. 646-7

Legati cum litteris imperatoris, Papae et concilii ad Arcadium.
Quapropter, cum iter per mare instituerint, et circum graeciam
navigarint, ut mox patebit, verisimile non est, eos discessisse ante
mensem Martium aut Aprilem (406).

Haec praemissa observatione, subiungo totam huiusce legationis re-
lationem ex Palladio Dialogo pag 30.

Cum igitur sanctus Aemilianus ^{beneficentia} episcopus, et Cythegius et
Grudentius, undè cum Valentiniano et Bonifacio presby-
teris, accepissent litteras imperatoris Honorii, Innocentii et
Italorum episcoporum, Cronatii Aquileiensis, et Venerii
Mediolanensis, atque aliorum; nec non commonitorium synodi
totius Occidentis, publica erectione Constantinopoli profecti sunt
cum Cyriaco, Dorotheo, Palladio et Eulypio episcopis.

Commonitorium autem continebat, Johannem iudicium ingredi
non debere, nisi ipsi prius restituta fuisset et ecclesia, et
communio; ut sublata causâ detrectandi iudicii, suâ sponte
concessum iniret.

Profecti igitur Constantinopoli, post quatuor menses redierunt,
narrantes facinora Babylonica. - - -

Circa duodecimam tertiæ decimæ horam appulimus ante urbem regionem
iuxta suburbana Victoris. Vbi redenti ab exactoribus portuum, retro
discessimus; cujus autem jussu ignoramus: et conclusi sumus maritimo
(Anatolico)

2-74ⁿ

Thraciae castello, Athyrā dicto, Romani quidem in una domuncula, in pluribus vero, qui cum Cyriaco erant, illicque vexati; ita ut ne famulus quidem praesto esset, qui ministraret.

Cum literas petissent, non dedimus, dicentes:

Quis fieri potest, ut qui legati sumus, literas imperatori non reddamus?

Cum autem eas non dare persisteremus, primus ad nos Patricius notarius; deinde quidam alii: posterum venit quidam Valerianus nomine à Cappadocia, praepositus unius militaris numeri: et rupto Mariani episcopi pollice, signatam Imperatoris epistolam cum reliquis abstulit.

Postidie igitur miserunt ad nos, an aulici Imperatoris epistolam cum an Atticus, nescimus, (ipse enim dicebatur ecclesiae thronum invasisse) qui nobis tria millia numismata dabant, orantes, ut persuasi Attico communicare de Johannis (τοῦ Χριστοῦ) iudicio taceremus.

Quibus non assentientes, persistimus orare, sed nihil pacificum peragerut, ut sine periculo ad nostras ecclesias rediremus, visa tali inhumanitate.

Id ipsum variis revelationibus Servator Deus nobis declaravit, adeo ut sancti etiam Emmelii diacono Paulo, viro mitissimo et prudenti, in navi apparuerit beatus Paulus Apostolus, dicens ipsi:

Videte, quomodo ambuletis, non ut insipientes, sed ut sapientes: videntes, quod dies mali sunt. Significante somnio varian illorum fraudem, eamque donis et blanditiis ad adulterandam veritatem.

Instans igitur idem ipse tribunus Valerianus, coniecit nos in deterri-
man navem, mercede, ut rumor ait, nauclero datā, ut perderet epi-
scopo, navigante, cum viginti militibus variorum officiorum: et statim

(an d'ordi)

nos Athyrii expulit.

Cum navigassemus stadia plurima et jamjam perituri essemus, appulimus Iampracum; et inde mutata nave vicesimo die applicuimus Hydruntem Calabriae.

Neque amplius nobis dicere potuerunt, quo in statu esset beatus Joannes (ὁ Χρυσοστόμος) episcopus, neque ubi sint Demetrius, Cyriacus, Eulysius, atque Palladius episcopi, qui cum nostris episcopis legati profecti erant.

Hactenus Theodorus diaconus, qui ea ex legatis intellexit, nisi ipse forsitan fuerit diaconus ille, qui inter legatos non nominatur.

Praeterea Honorius de quinque episcopis legatis meminit.

At ex illis Theodorus inter Orientales tres nominat, Aemilium Beneventanum, Cythedum, sed nomine ignotae, et Gaudentium procul dubio Brixianum.

Postea tamen meminit Mariani episcopi, qui etiam non est satis notus.

At ex Mariano ante omnia, et deinde alia occasione nominato, intelligimus quintum eodem modo omitti potuisse, ut credendum sit, quinque episcopos Occidentales esse missos, praeter quatuor Orientales, qui illis fuerunt adjuncti.

Noluerunt amplius communicare cum hostibus Chrysostomi.

Marianus episcopus ignotae sedis, Occidentalium legatus pro causa S. Joannis Chrysostomi

Αἰῶνι:
Index Historicus